

Mál nr. 364/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna slysátryggingar launþega X.****Túlkun á slyshugtaki vátryggingarskilmála vegna líkamsmeiðsla 18.11.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 16.11.2017, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 30.11.2017.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kveðst hafa orðið fyrir líkamsmeiðslum þegar hann var við vinnu sína við að hnoða brauðdeig hjá X. Í tjónstilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands dags. 5.1.2017, sem undirrituð er af bæði M og fulltrúa X, kemur fram eftirfarandi lýsing: „Var að hnoða deig þegar hægri hendi snerist og bögglaðist undir og small í við hnykkinn.“ Í tölvupósti lögmanns M dags. 3.3.2017 kemur hins vegar fram að líkamsmeiðsli M hafi komið til við þær aðstæður að M hafi staðið við álborð og verið að hnoða brauðdeig sem hafi þá runnið borðinu með þeim afleiðingum að M missti jafnvægi og datt fram á borðið þannig að hægri hönd hans varð undir líkamanum. M kveðst hafa heyrt smell við fallið. Sambærileg lýsing kemur fram í seinni tilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands, sem undirrituð er af lögmanni M og dags. 3.3.2017. M leitaði lækniáðstoðar nokkrum dögum seinna og var greindur með mjúkvæfjabólgu í úlnlið. Í læknaþréfi bráðadeildar dags. 21.11.2016 kemur fram að M haf verið með bólgu og þrútna hægri hendi og hafi lýst atvikum þannig að hann hafi heyrt smell í úlnliðnum þegar hann var að hnoða deig nokkrum dögum áður.

M telur að líkamsmeiðsli hans verði rakin til slyss í skilningi vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega, nánar tiltekið gr. 1.4. M vísar til þess að lýsing í fyrstu tjónstilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands dags. 5.1.2017 hafi ekki verið fullnægjandi og megi rekja það til þess að M tali ekki íslensku og litla sem enga ensku og enginn túlkur hafi verið með honum þegar hann lýsti atvikum fyrir vinnuveitanda sínum og hann hafi ekki getað lesið það sem hann undirritaði. M telur að sönnunargildi umræddrar tilkynningar verði að meta með hliðsjón af þessu. Einnig að leggja verði til grundvallar ítarlegri lýsingar í tjónstilkynningum sem sýni að líkamsmeiðsli M séu rakin til þess utanaðkomandi atburðar að deig sem M var að hnoða rann til á borði og hægri hönd hans „bögglaðist“ þannig að M missti jafnvægið og féll fram fyrir sig og lenti á hendinni. Um sé að ræða atburðarás sem sé í samræmi túlkun á því hvað sé slys í dómum Hæstaréttar í málum nr. 289/2010 og 412/2011. M bendir á að sérstaklega m.v. orðalag síðari dómsins beri V að sýna fram á að fall M megi rekja til sjúkdóms eða innra ástands M og ekkert hafi komið fram um slíkt.

V telur að ekki sé sýnt að líkamsmeiðsli M séu rakin til utanaðkomandi atburðar í skilningi gr. 1.4. í vátryggingarskilmálum. V vísar til þess að orðalag í fyrstu tjónstilkynningu til Sjúkrátrygginga Íslands sé í samræmi við lýsingu M á atvikum þegar hann leitaði til læknis. Um sé að ræða samtímagögn sem leggja eigi til grundvallar sönnun atvika og hvergi komi fram í gögnum málsins að tungumálaerfiðleikar hafi verið milli M og vinnuveitanda eða lækna þegar hann leitaði á bráðadeild, auk þess sem M hafi skrifað undir umboð til lögmanns á íslensku. V telur að ekki sé hægt að leggja lýsingu lögmanns M til grundvallar atvikum þar sem hún hafi ekki stoð í samtímagögnum og eigi tilvísuð dómafordæmi því ekki við.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort sannað sé að líkamsmeiðsli M megi rekja til utankomandi atburðar í skilningi slyshugtaks vátryggingaréttar, sbr. orðalag gr. 1.4 í vátryggingarskilmálum V um að með orðinu slys sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans. Þegar litið er til þeirra lýsinga sem liggja fyrir að atvikum er ljóst að fyrsta lýsing á atvikinu, bæði gagnvart vinnuveitanda og á hjá læknum á bráðadeild bendir til þess að M hafi fengið verk í hægri hönd við að hnoða brauðdeig. Tveimur mánuðum síðar berst V síðan ítarlegri lýsing atvika frá lögmanni V. Þegar litið er til sönnunargildis þeirra gagna sem liggja fyrir

um atvikið og heildarmats á því hvaða afleiðingar þau umdeildu atvik höfðu er ekki hægt að líta framhjá því að einu upplýsingar sem liggja fyrir um líkamsmeiðsli M eru þær að hann hafi verið greindur með mjúkvæfjabólgu í úlnlið. Með hliðsjón af fyrirbyggjandi gögnum verður ekki talið sannað að slík líkamsmeiðsli sé hægt að rekja til utanaðkomandi atburðar í skilningi gr. 1.4 í vátryggingarskilmálum heldur sé eins líklegt að slík meiðsli komi fram vegna sjúkdóms eða innra ástands M. Við þær aðstæður og með vísan til þess að ekki eru til samtímagögn, skýrslur vitna eða annað sambærilegt, sem styðja nægilega vel við síðari lýsingar af atvikum, verður M að bera hallann af sönnunarskorti um utanaðkomandi atburð. Hann á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 20. desember 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.